

wõrastele aset tehes, iseäranis seal, kus muidogi kitsikus elamisest kassinate maad oli. Mewi otsas, teistest majadest natuke eemal, seisis üks weike urtsik, kus muud ei elanud, kui üks wana eidekene oma kahelümne aastase poea-poeaga. Wana eit oli waga ja jumalakartlik, aga poekene üsna Ilma laps.

Senni kui rahwas igal pool ümberringi sisse tungiwate waenlaste pärast mures ja tuskas olid, et jooksmine ja tallitamine kusagilt ei lõppenud, istus wana eit woffi taga nii raholikult, kui ei oleks waenlasti maa ilmas olewad, ja laulis:

„Jesand, Sino sülle puistan
Ma kõik mured piinaga!“

„Wana ema!“ ütles noormes: „mina ei mõista, kuda teie nii raholikult ja mureta woffi taga istudes wõite laulda, kus meie kõik suures kurbuses oleme. Waenlasti tuleb igal silmapilgul rohkemine linna, ja natokese aea pärast saab meie urtsik kui sippelga pesa neist täis olema. Mis siis teha? Kemat saawad üht ja teist tahtma, mis meil ei ole anda, ja sellest tõuseb riido.“

Waga wana eideke ei pannud poekese sõitlemist tähele, waid laulis kui enne oma woffi taga:

„Wotta meile müüri teha
Ümberringi, elde Jesand!
Lase waenlasti irno näha;
Jää sa meile warjaks, Jesand!
Sino püha, wõgew käsi
Aitamast ei ial wäsi.“

Uhmata fergemeeline noormes ei tunnud suuremat kui ilmliko asjade seadusid, sellepärast ütles tema naeratades: „Wana eit! mis tühi jut se on? Ei jõuaks teie armas Jumal nii ruttust müüri meie ümber ehitada, et sest tänase waenlaste wasto warjo leiaksime. Waenlasti tuleb praego linna wärawast sisse, ja ürikese aea pärast saab neid nii palju sin olema, et teid kõige woffiga toast wälja kihotawad.“

Aga wana eit ei kuulnud tema jutto, waid laulis:

„Wotta meile müüri teha,
Ümberringi, elde Jesand!
Kindel, poeg! on mino lootus:
Et kui armas Jumal tahab,
Wõib Ta meile müüri teha;
Mis ta tahab, sünnib kobe!“

„Kuulge! wana ema,“ üüdis poeg: „kuulge oma kõrwaga, kuda trummide parin ja sõapasonate elin ifa ligemale jõuawad.“

Mis noormees rääkis oli tõsi. Trummid ja pasonad kuulutasid sõa wää tulikut; wahel peal irnosid obused ja müdised raske wanakrite rattad, mis suurenikka ja muud tarwitusi linna wedasid. Waga wana eit jäi woffi juure ja laulis:

„Wotta meile müüri teha
Ümberringi, elde Jesand!“

Müüd kuuldi selgeste, kuidas waenlased igas paigus naabri majadesse tungisid, kust nende wanadomine, kätatsemine, riid ja joobnud jändamine